

en aquesta Llei corresponen, respectivament, al president i al secretari general de l'ANPAQ.

2. Per a la imposició de sancions per infraccions tipificades en aquesta Llei, són competents:

a) Per a les infraccions molt greus, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Afers Estrangers.

b) Per a les infraccions greus i lleus, el ministre d'Afers Estrangers, a proposta de l'ANPAQ.

3. Les resolucions sancionadores previstes en aquest article posen fi a la via administrativa, i són objecte de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició addicional primera. *Substàncies químiques de la llista 2.*

De conformitat amb el que estableix la Convenció, les operacions comercials d'importació i introducció, així com les cessions relatives a les substàncies químiques incloses a la llista 2 de l'annex de substàncies químiques de la Convenció, necessiten, a partir del 29 d'abril de l'any 2000, l'autorització corresponent, que ha de ser objecte de regulació reglamentària.

Disposició addicional segona. *Normativa aplicable als acords d'instal·lació.*

Als acords d'instal·lació que preveu l'article 17 d'aquesta Llei, els són aplicables els principis de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, per a la resolució dels dubtes i les llacunes que es puguin presentar, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei esmentada.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta en virtut del que preveu l'article 149.1.26a i 10a de la Constitució, sobre règim de producció, comerç, tinença i ús d'armes i explosius, i comerç exterior, respectivament.

Disposició final segona. *Substàncies químiques de la llista 3.*

El Govern, mitjançant reial decret, pot sotmetre a autorització les operacions comercials i les cessions relatives a les substàncies químiques incloses a la llista 3 de l'annex sobre substàncies químiques de la Convenció, en cas que s'adopti l'acord corresponent en el marc de l'esmentada Convenció.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

El Govern ha de dictar les disposicions que calguin per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei. Especialment ha de fixar les mesures per a l'exercici de les funcions inspectores i d'acompanyament, així com les condicions exigibles per al seu desenvolupament per part dels equips d'inspecció nacional i els grups nacionals d'acompanyament.

Disposició final quarta. *Actualització de l'import de les multes.*

Es faculta el Govern per actualitzar per reial decret l'import de les multes que preveu aquesta Llei.

Per tant, mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 20 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

24267 REIAL DECRET 1912/1999, de 17 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament d'execució de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme. («BOE» 305, de 22-12-1999.)

Aquest Reglament suposa la posada en marxa de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, aprovada per unanimitat per les dues cambres legislatives i recolzades clamorosament per la societat espanyola, que vol retre el reconeixement moral a totes i cadascuna de les víctimes del terrorisme i als seus familiars, que pateixen, des de fa més de trenta anys, directament i cruenta, la violència terrorista. Alhora, executa, tècnicament i administrativa, la voluntat política que conté la Llei esmentada, amb un doble objectiu: ampliar l'acció tuitiva assistencial i indemnitzatòria a les víctimes del terrorisme i als familiars, des del 1968, fins als nostres dies, juntament amb aquest reconeixement moral, i estendre'n l'aplicació als fets terroristes comesos per bandes o grups armats amb la finalitat d'alterar greument la pau i la seguretat ciutadana.

Es tracta que l'Estat assumeixi l'acció de la responsabilitat civil, l'obligació de la qual correspon i pertoca als autors i als responsables civils dels fets, tant si està reconeguda per una sentència com si no, pel principi de solidaritat, no pas de responsabilitat subsidiària ni de cap altra classe, i que l'Estat se subrogui en les possibles accions presents o futures que pugui tenir el beneficiari d'aquestes indemnitzacions, com a requisit imprescindible per adquirir el dret a aquestes indemnitzacions. Tot això, deixant oberta a la voluntat dels interessats la via processal pertinent per exercir aquesta acció contra els autors, en els casos en què no es vulgui que se subrogui l'Estat en l'exercici de les accions civils corresponents.

Dins el termini previst de sis mesos des de l'entrada en vigor del Reglament, els beneficiaris o els hereus poden fer la sol·licitud oportuna per tots els fets terroristes dels quals hagin pogut derivar lesions corporals, físiques o psicofísiques, per bé que no es preveuen els danys morals o materials. Només respecte als primers, en els casos en què, pel fet d'estar continguts de manera inseparable en una sentència, podrien ser acollits. Dins d'aquest marc normatiu, el Reglament regula les normes generals que s'han d'aplicar en la tramitació i la resolució dels diferents procediments, la competència de les quals té atribuïda el Ministeri de l'Interior.

Es preveu l'actuació tecnicoadministrativa d'una comissió d'avaluació integrada per representants de diferents ministeris i presidida pel secretari general tècnic del Ministeri de l'Interior, el qual ha d'elevat les propostes de resolució al titular d'aquell departament. Així mateix, es regulen els procediments de totes les possibles contingències que preveu la Llei 32/1999, sobre defunció, invalidesa o incapacitat en tots els graus i lesions permanents no invalidants, tant si tenen reconeguda per una sentència la responsabilitat civil com si no la hi tenen, de manera que no quedi cap víctima ni beneficiari sense ser indemnitzat per aquest concepte, per a la qual cosa s'estableixen els procediments respecte a cadascun dels supòsits, els requisits que s'han de complir i la forma de tramitació en cada cas. També es despleguen les possibles indemnitzacions per segrest, dins dels límits que estableix la Llei de solidaritat, com també les ajudes específiques per finançar els tractaments mèdics, les pròtesis i les intervencions quirúrgiques que siguin necessàries, sempre que no estiguin cobertes pels sistemes de sanitat públics o privats.

Així doncs, el Reglament desplega amb una especificitat detallada i minuciosa tots i cadascun dels supòsits que preveu la Llei, a fi de donar una resposta moral i econòmica a totes les persones que hagin estat víctimes directes d'actes terroristes pels quals han patit danys físics o psicofísics, amb dret a pensió o no, i també als familiars en cas de defunció o als hereus legalment instituïts com a tals. Amb la finalitat de donar les màximes facilitats a l'hora de sol·licitar aquestes indemnitzacions, el Reglament preveu, en un annex «ad hoc», els models de sol·licituds i de documents que han d'adjuntar els possibles beneficiaris, cosa que representa una ajuda i una millora administrativa per a tots els interessats.

Finalment, en aquesta norma l'Administració General de l'Estat posa tots els seus esforços a aconseguir l'execució material d'aquestes indemnitzacions, i procura no només el pur rescabament econòmic sinó la plasmació del reconeixement moral que es deu a les víctimes d'actes terroristes, amb caràcter general i sense distincions de cap mena, dins l'ampli àmbit de la solidaritat.

Finalment, la disposició final primera de la Llei 32/1999 estableix que el Govern, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor de la Llei esmentada, i a proposta conjunta dels ministres de Justícia, d'Economia i Hisenda, de l'Interior i de Treball i Afers Socials, ha de desplegar per reglament el que disposa la Llei esmentada.

En aplicació d'aquestes previsions legals i a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, i dels ministres de Justícia, de l'Interior i de Treball i Assumptes Socials, amb l'aprovació del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 de desembre de 1999,

DISPOSO:

Article únic.

S'aprova el Reglament d'execució de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició final primera.

S'autoritzen els ministres de Justícia, d'Economia i Hisenda, de l'Interior i de Treball i Assumptes Socials per dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del Reglament que s'aprova.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de desembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident primer del Govern
i ministre de la Presidència,

FRANCISCO ÁLVAREZ-CASCOS FERNÁNDEZ

REGLAMENT D'EXECUCIÓ DE LA LLEI 32/1999, DE 8 D'OCTUBRE, DE SOLIDARITAT AMB LES VÍCTIMES DEL TERRORISME

TÍTOL I

Normes generals

Article 1. Règim jurídic.

Les víctimes d'actes de terrorisme o de fets comesos per una persona o per persones integrades en bandes

o grups armats o que hagin actuat amb la finalitat d'alterar greument la pau i la seguretat ciutadana tenen dret a ser indemnitzades per l'Estat d'acord amb el que preveuen la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, aquest Reglament i les disposicions complementàries que es dictin.

Article 2. Danys rescabables.

1. L'Estat ha de rescabalar, mitjançant la indemnització corresponent i amb l'abast i en les condicions que preveuen la Llei 32/1999 i aquest Reglament, els danys físics o psicofísics que hagin patit les víctimes d'actes de terrorisme o de fets comesos per una persona o per persones integrades en bandes o grups armats o que hagin actuat amb la finalitat d'alterar greument la pau i la seguretat ciutadana, sempre que els actes o els fets causants hagin esdevingut entre l'1 de gener de 1968 i la data d'entrada en vigor de la Llei 32/1999.

2. No són indemnitzables els danys materials ni els danys morals que hagin patit les víctimes com a conseqüència dels actes o els fets a què es refereix l'article primer, encara que els uns i els altres hagin estat reconeguts en una sentència ferma.

3. Les indemnitzacions atorgades per l'Estat a l'empara de la Llei 32/1999 i d'aquest Reglament es concedeixen una sola vegada, i no impliquen que l'Estat hagi d'assumir cap responsabilitat subsidiària.

4. Aquestes indemnitzacions són compatibles amb les pensions, les ajudes, les compensacions o els rescabaments que s'hagin percebut o es puguin reconèixer en el futur als beneficiaris a l'empara de les previsions que contenen la legislació d'ajudes a les víctimes del terrorisme o altres disposicions legals o reglamentàries.

Article 3. Determinació del nexa causal.

Per al reconeixement de la indemnització és imprescindible que consti en l'expedient l'existència d'un acte de terrorisme, o d'un fet comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 32/1999 i d'aquest Reglament, que ha d'estar acreditat per la resolució judicial corresponent o per una resolució administrativa que s'hagi dictat en l'expedient previ de reconeixement de rescabament o de pensió extraordinària com a víctima del terrorisme o, altrament, determinada per mitjà de les actuacions instructoras efectuades per establir la relació causal entre el fet delictiu i la defunció o les lesions indemnitzables.

Article 4. Termini per presentar la sol·licitud.

El termini per sol·licitar les indemnitzacions que regula la Llei 32/1999 és de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

La fixació sobrevinguda d'una indemnització per responsabilitat civil, en virtut d'una sentència judicial posterior a l'entrada en vigor d'aquest Reglament, dona lloc a l'obertura d'un nou termini de sis mesos, a partir de la notificació de la resolució judicial, per sol·licitar la indemnització de la responsabilitat civil que reconeix la resolució, si és d'una quantitat superior a la que hagi percebut el beneficiari, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 9 de la Llei 32/1999.

Article 5. Normes generals aplicables als procediments.

1. Competència.

Correspon al Ministeri de l'Interior la tramitació i la resolució dels procediments i el pagament de les indemnitzacions que estableix la Llei 32/1999.

Aquests procediments, els tramita la Subdirecció General d'Atenció al Ciutadà i Assistència a les Víctimes del Terrorisme, que sotmet les propostes de resolució corresponents a la Comissió d'Avaluació que regula l'article següent.

2. Sol·licituds.

El procediment per al reconeixement de les indemnitzacions s'inicia mitjançant la sol·licitud de l'interessat, segons els models normalitzats que recull l'annex d'aquest Reglament, a la qual s'han d'adjuntar els documents següents:

a) Còpia del document nacional d'identitat i del número d'identificació fiscal si es tracta d'espanyols; si el sol·licitant té una nacionalitat diferent, el passaport o el document que n'acrediti la personalitat.

b) Declaració preceptiva de transmissió a l'Estat de qualsevol acció civil, present o futura, derivada dels fets lesius pels quals sol·licita la indemnització, de la qual pugui ser titular el sol·licitant. Si la sol·licitud es presenta en un model normalitzat, recollit en l'annex d'aquest Reglament, n'hi ha prou amb la signatura del sol·licitant per entendre que la cessió del dret està formalitzada.

c) Documentació exigida per l'especialitat del procediment assenyalada en els capítols corresponents d'aquest Reglament per a cada classe d'indemnització, llevat que els documents exigits estiguin en poder de l'òrgan actuant com a conseqüència de la tramitació d'expedients anteriors.

d) Per sol·licitar la indemnització a títol d'hereu del beneficiari, quan sigui procedent, cal acreditar-ne la defunció, mitjançant el certificat de defunció, i la designació del peticionari com a successor hereditari amb l'aportació del testament i del certificat d'últimes voluntats del causant. A més a més, provar la titularitat amb l'aportació de la declaració d'hereus o de qualsevol document públic en què consti aquesta designació.

e) Tots els titulars que derivin el seu dret d'una mateixa víctima o d'un beneficiari mort han de procurar formular la petició de rescabament en la mateixa sol·licitud. Una vegada iniciat el procediment, les noves sol·licituds que formulin persones diferents de les que l'hagin instat s'han d'adjuntar a l'expedient sempre que es presentin abans que es dicti la resolució corresponent. El termini màxim per emetre resolució es computa a partir de la data en què hagi tingut entrada l'última sol·licitud, en qualsevol dels registres del Ministeri de l'Interior.

3. Instrucció.

a) L'òrgan instructor ha de dur a terme d'ofici les actuacions que consideri pertinents per comprovar els fets o les dades allegats, i pot sol·licitar la documentació complementària o que s'efectuïn les proves pericials necessàries per a la resolució de l'expedient. Les avaluacions mèdiques, quan siguin determinants per adoptar la resolució, tenen el caràcter de proves tècniques que suspelen el procediment durant el temps necessari per incorporar els resultats a l'expedient.

b) Quan falti una dada o un document preceptiu, s'ha de requerir l'interessat perquè en solucioni l'omissió en el termini de deu dies, i es pot considerar que ha desistit si no ho fa així, d'acord amb el que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

c) L'òrgan instructor pot sol·licitar a les autoritats policials, al ministeri fiscal o als òrgans jurisdiccionals la informació que requereixi per substanciar el procediment de manera adequada.

d) L'òrgan instructor pot proposar directament que es resolgui la inadmissió a tràmit de les sol·licituds de

reconeixement de drets que manquin de fonament de manera manifesta perquè no hi estan compresos els fets invocats entre els que, d'acord amb els termes de la Llei 32/1999, generen el dret a les indemnitzacions que preveu la Llei esmentada.

Article 6. Comissió d'Avaluació.

1. Es crea la Comissió d'Avaluació, que preveu l'article 12 de la Llei 32/1999, amb caràcter d'òrgan col·legiat adscrit al Ministeri de l'Interior, que exerceix les funcions d'estudi, valoració i aprovació de les propostes de resolució en els procediments tramitats per la Subdirecció General d'Atenció al Ciutadà i Assistència a les Víctimes del Terrorisme del departament ministerial esmentat.

La composició de la Comissió és la següent:

a) President: el secretari general tècnic del Ministeri de l'Interior. En cas de vacant, absència, malaltia o una altra causa legal, el president és substituït pel vicepresident i, si no n'hi ha, pel membre de la Comissió que tingui màxima jerarquia, antiguitat i edat, per aquest ordre d'entre els seus components.

b) Vicepresident: el subdirector general d'Atenció al Ciutadà i d'Assistència a les Víctimes del Terrorisme.

c) Vocals: un representant per cada un dels ministeris de Justícia, d'Economia i Hisenda i de Treball i Assumptes Socials, amb nivell de subdirector general, designats pels departaments respectius. Simultàniament a la designació dels vocals, s'ha de fer la dels que actuen com a suplents d'aquells.

d) Secretari: el cap de l'Àrea d'Indemnitzacions de la Subdirecció General d'Atenció al Ciutadà i d'Assistència a les Víctimes del Terrorisme.

2. La Comissió d'Avaluació, el règim de funcionament de la qual s'ha d'ajustar al que disposa el capítol II del títol II de la Llei 30/1992, ha d'establir el seu propi règim de convocatòries i el caràcter i la periodicitat de les reunions. Així mateix, pot determinar criteris a fi d'assegurar un tractament homogeni en la instrucció dels expedients en els procediments de concessió de les indemnitzacions.

3. Finalitzada la instrucció del procediment, la Comissió d'Avaluació ha d'aprovar l'elaboració de la proposta de resolució corresponent, que ha d'eleva a l'òrgan al qual correspongui emetre resolució.

Article 7. Resolució.

Correspon al ministre de l'Interior la resolució dels procediments que regula aquest Reglament. Les seves resolucions posen fi a la via administrativa i poden ser objecte de recurs potestativament en reposició o impugnades directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

Les resolucions estimatòries d'indemnitzacions s'han de comunicar a l'òrgan jurisdiccional que hagi dictat la resolució que declari la responsabilitat civil en què l'Estat ha quedat subrogat.

L'òrgan competent per emetre resolució sobre els procediments pot acordar, motivadament, la inadmissió a tràmit de les sol·licituds, quan manquin de fonament de manera manifesta, perquè els fets invocats no estan compresos entre els que generen el dret a les indemnitzacions que preveu la Llei 32/1999, d'acord amb els termes que aquesta estableix.

Article 8. Termini per notificar les resolucions.

El termini màxim per notificar la resolució a l'interessat és de dotze mesos, a comptar de la data en què

la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres del Ministeri de l'Interior; les sol·licituds sobre les quals no s'hagi notificat la resolució dins el termini assenyalat s'entenen estimades.

Article 9. *Transmissió de l'acció civil a l'Estat.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei 32/1999, i una vegada efectuat el pagament, l'Estat se subroga en els drets que assisteixen els beneficiaris contra els obligats per sentència ferma com a autors o responsables civils del delictes.

2. Si no s'ha dictat sentència ferma, l'Estat s'ha de subrogar en l'expectativa del dret dels beneficiaris fonamentada en la futura fixació judicial de responsabilitat civil.

3. Amb aquesta finalitat, les persones que tinguin dret a ser indemnitzades han d'adjuntar a la sol·licitud d'indemnització el document pel qual transmeten a l'Estat les accions derivades de la responsabilitat civil que els puguin correspondre respecte als autors dels fets delictius a què es refereix la Llei 32/1999, en el present o en el futur, tant si estan reconegudes en sentències com si no. Si no s'efectua la transmissió, en cap cas no es concedeix la indemnització sol·licitada.

Article 10. *Exempcions tributàries.*

Les indemnitzacions i les ajudes econòmiques percebudes a l'empara de la Llei 32/1999 i d'aquest Reglament estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de qualsevol impost personal que hi pugui recaure, i tenen la consideració de prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme, a efectes de l'exempció que preveuen l'article 7.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i altres normes tributàries.

TÍTOL II

Indemnitzacions fixades per sentència

Article 11. *Titulars del dret d'indemnització.*

Són titulars de les indemnitzacions les víctimes o les persones reconegudes com a creditors de la responsabilitat civil en la sentència ferma o la resolució judicial corresponent, o els seus hereus.

Article 12. *Import de la indemnització.*

L'import de la indemnització es calcula d'acord amb les regles següents:

1. Quan hi hagi una sentència o una resolució judicial ferma que reconegui una indemnització en concepte de responsabilitat civil, tant si és per defunció com per danys físics o psicofísics, s'ha d'abonar la quantitat que fixi la sentència, actualitzada segons l'índex del valor constant de la pesseta el 1999. Per fer l'actuació, cal prendre com a referències la mitjana anual de l'índex general nacional de preus al consum de l'any de la sentència i el corresponent al mes de desembre de 1999.

2. Quan la sentència o la resolució judicial fixi com a responsabilitat civil l'import d'una quantitat alçada, sense establir un desglossament dels conceptes rescabadors, s'ha d'abonar al beneficiari la quantia global que assenyali la sentència o la resolució judicial si del seu contingut es pot deduir que els danys físics i psíquics constitueixen el component essencial de la indemnització.

Article 13. *Procediment.*

El procediment per concedir aquestes indemnitzacions s'ha d'ajustar a les regles següents:

1. A la sol·licitud, formulada d'acord amb el que estableix l'article 5.2 d'aquest Reglament, s'hi ha d'adjuntar el testimoni de la sentència ferma que reconegui el dret d'indemnització i un certificat de l'òrgan jurisdiccional competent que acrediti la no-execució de la resolució o, si s'escau, la part en què la responsabilitat no s'hagi fet efectiva.

2. L'òrgan instructor pot demanar als òrgans jurisdiccionalment competents la documentació, els informes o els aclariments pertinents que condueixin a facilitar un compliment correcte de les declaracions de responsabilitat civil que contenen les resolucions judicials.

TÍTOL III

Indemnitzacions no fixades per sentència

CAPÍTOL I

Indemnitzacions per defunció

Article 14. *Titulars del dret d'indemnització.*

1. En cas de defunció de la víctima, quan no s'hagi dictat sentència, són beneficiaris de les indemnitzacions el cònjuge no separat legalment o, si s'escau, la persona que hagi conviscut amb la víctima de manera permanent amb una relació d'afectivitat anàloga a la de cònjuge, durant, com a mínim, els dos anys anteriors al moment de la defunció, llevat que hagin tingut descendència en comú, cas en què n'hi ha prou amb la mera convivència, i els hereus de la víctima en línia recta descendent i ascendent fins al segon grau de parentiu.

Si coexisteix el cònjuge no separat legalment i la persona que hagi conviscut amb el difunt, només té la condició de beneficiari el cònjuge.

2. En cas de defunció d'un dels beneficiaris anteriors, són titulars de la indemnització, en la part que els hauria correspost, els seus successors hereditaris, sempre amb el límit del grau de parentiu que preveu el paràgraf anterior.

Article 15. *Ordre de prelación i concurrència.*

L'ordre de prelación i la concurrència dels diferents beneficiaris, d'acord amb el que preveuen el paràgraf b) de l'apartat segon de l'article 3 de la Llei 32/1999 i el Reglament d'ajudes i rescabaments a les víctimes de delictes de terrorisme, aprovat pel Reial decret 1211/1997, de 18 de juliol, es determinen per aplicació de les regles següents:

1. Prelació:

1r El cònjuge o el convivent, i els fills de la persona morta amb independència de la seva filiació i edat, o de la seva condició de pòstums.

2n En cas d'inexistència dels anteriors, els pares de la persona morta.

3r Si manquen els pares, per ordre successiu i exclouent, els néts i els avis del difunt.

2. Concurrència:

1r Quan concorrin cònjuge o convivent i fills, la indemnització s'ha de repartir per meitats, que corresponen una al cònjuge o el convivent i l'altra als fills;

aquesta última part s'ha de distribuir per parts iguals entre ells.

2n En els altres casos, la indemnització s'ha de distribuir per parts iguals entre els beneficiaris que tinguin el mateix dret de prelació.

3r En cas de defunció d'un beneficiari, la part de la indemnització que li hagi correspost ha de ser distribuïda entre els seus propis hereus d'acord amb les disposicions hereditàries aplicables a la successió del difunt, amb el límit que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

Article 16. *Import de les indemnitzacions.*

La quantia de la indemnització per defunció, d'acord amb la taula I de l'annex de la Llei 32/1999, es fixa en 23.000.000 de pessetes.

Article 17. *Formalització de les sollicituds.*

1. Quan el peticionari tingui reconeguda al seu favor, amb caràcter previ, una indemnització o una pensió extraordinària de viudetat o orfandat com a víctima de terrorisme, ha de presentar la sollicitud d'acord amb el que estableix l'article 5.2 d'aquest Reglament, sense altra documentació que una còpia de la resolució administrativa que reconegui aquests drets. En cas que no disposi de la resolució, s'ha de limitar a expressar el lloc i la data de l'atemptat del causant i la data aproximada de la resolució.

2. Quan el peticionari no disposi al seu favor d'una resolució administrativa de les que assenyalen l'apartat anterior, ha de formular la seva sollicitud d'acord amb el que estableix l'article 5.2, i hi ha d'adjuntar el certificat de defunció de la víctima, així com els documents següents en funció de la seva relació de parentiu amb el difunt:

a) Si es tracta del cònjuge no separat legalment, una còpia del llibre de família o un certificat de la inscripció del matrimoni expedit pel Registre civil posteriorment a la data de defunció de la víctima.

b) Si el sol·licitant és la persona que ha conviscut amb el difunt, ha de presentar un certificat de convivència en domicili comú, on consti el període en què s'ha mantingut la convivència, expedit per l'autoritat municipal competent.

c) Quan es tracti dels fills del difunt, s'hi ha d'adjuntar una còpia del llibre de família o els certificats de naixement corresponents expedits pel Registre civil.

d) Si els sol·licitants són els pares del difunt, han d'acreditar la paternitat mitjançant una còpia del llibre de família o un certificat de la inscripció del naixement del fill difunt. Així mateix, a efectes de determinar que no hi ha altres possibles beneficiaris que tinguin més dret a l'ajuda, cal aportar la declaració sobre l'estat civil del fill en la data de la defunció.

e) Si els peticionaris són els néts del difunt, han de justificar el parentiu amb els certificats de la inscripció del naixement propi i del progenitor descendent de la víctima difunta.

f) A efectes de determinar la possible concurrència d'altres beneficiaris, el sol·licitant ha d'aportar una declaració en què consti el nom i els cognoms d'altres possibles perceptors amb el mateix dret, i en cas d'ascendents o descendents de segon grau, la manifestació que desconeixen l'existència de possibles beneficiaris amb dret de prelació preferent al del peticionari.

CAPÍTOL II

Indemnitzacions per incapacitat permanent

Article 18. *Titulars del dret d'indemnització.*

1. Són beneficiaris de la indemnització per incapacitat permanent, quan no s'hagi dictat sentència, les víctimes que pateixin lesions corporals físiques o psíquiques derivades d'actes de terrorisme o de fets comesos per una persona o per persones integrades en bandes armades o que hagin actuat amb la finalitat d'alterar greument la pau i la seguretat ciutadana, que comportin una incapacitat en alguns dels graus d'incapacitat permanent: parcial, total, absoluta o gran invalidesa. La graduació de la incapacitat s'efectua aplicant les disposicions que conté, a aquest efecte, la legislació de la Seguretat Social.

2. Si l'incapaç ha mort, són beneficiaris els seus hereus, i la indemnització que hauria correspost al causant ha de ser distribuïda entre els hereus d'acord amb les disposicions que n'hagin regit la successió hereditària.

Article 19. *Import de la indemnització.*

La quantitat de la indemnització, d'acord amb la taula I de l'annex de la Llei 32/1999, és de 65.000.000 de pessetes en cas de gran invalidesa, 16.000.000 de pessetes en el d'incapacitat permanent absoluta, 8.000.000 de pessetes en el d'incapacitat permanent total i 6.000.000 de pessetes en el d'incapacitat permanent parcial.

Article 20. *Formalització de les sollicituds.*

1. Quan el sol·licitant tingui reconeguda al seu favor una resolució administrativa prèvia d'indemnització o una pensió extraordinària per incapacitat permanent com a víctima del terrorisme, ha de presentar la sollicitud d'acord amb el que estableix l'article 5.2 d'aquest Reglament i una còpia de la resolució que hagi concedit la indemnització o, si no n'hi ha, la pensió extraordinària. Si no disposa de la resolució, s'ha de limitar a expressar la data i el lloc de l'atemptat i la data aproximada d'alguna de les dues resolucions.

2. Quan en la resolució administrativa acreditativa de la incapacitat com a víctima de terrorisme no consti directament el grau concret de la incapacitat, i es pugui deduir del contingut de l'expedient tramitat en el seu moment, l'òrgan instructor ha de requerir als òrgans d'avaluació mèdica competents, d'acord amb el que preveu l'apartat 5 d'aquest article, l'emissió del dictamen corresponent sobre el grau d'incapacitat.

3. Quan el peticionari no tingui reconeguda la incapacitat permanent com a víctima del terrorisme, ha de formular la sollicitud d'acord amb el que estableix l'article 5.2, i hi ha d'adjuntar els documents següents:

a) Descripció de les circumstàncies en què s'ha comès el fet que l'incapacita, que presenti les característiques d'un acte terrorista o d'un fet comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 32/1999 i d'aquest Reglament.

b) Acreditació que els fets van ser denunciats davant l'autoritat competent, que es va seguir d'ofici un procés penal sobre els mateixos fets, o la documentació pertinent per justificar la petició i facilitar la verificació de les circumstàncies allegades.

c) Informació i dictàmens mèdics disponibles sobre les lesions invalidants patides com a conseqüència dels fets terroristes descrits i la resolució de l'òrgan competent en què es declari la incapacitat o la minusvalidesa ordinària del peticionari sense determinar la relació causal amb actes terroristes o fets compresos en l'àmbit de la Llei 32/1999.

4. En la fase d'instrucció del procediment, a fi d' aclarir els fets que hagin originat les lesions i de contribuir a determinar-ne el nexa causal, cal demanar els informes que es considerin necessaris als serveis policials, a les autoritats governatives o al metge forense de l'òrgan jurisdiccional que hagi intervingut en les actuacions que s'hagin seguit a conseqüència del fet lesiu.

5. Per determinar les lesions i el grau d'incapacitat corresponent atribuïble a l'atemptat, l'òrgan instructor ha de sol·licitar, per mitjà de la Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social corresponent a la residència de l'interessat, el dictamen preceptiu oportú de l'equip de valoració d'incapacitats. En les províncies en què no s'hagin constituït aquests equips, l'informe mèdic previ ha de ser evacuat per les unitats de valoració mèdica d'incapacitats o l'òrgan equivalent del servei públic de salut de la comunitat autònoma respectiva. El dictamen ha de ser evacuat, respecte als membres de les Forces Armades o de la guàrdia civil, o els funcionaris del cos nacional de policia, pels seus tribunals mèdics respectius.

Quan es tracti de víctimes, no residents a Espanya, de delictes comesos en el territori nacional, la qualificació de les lesions invalidants, l'ha de fer l'òrgan, entre els que assenyalen el paràgraf anterior, que correspongui en funció del lloc en què s'hagi comès el fet delictiu, el qual ha d'emetre el seu dictamen a la vista dels informes pericials evacuats amb motiu de les actuacions penals seguides i dels informes o les proves complementàries que s'hagin de sol·licitar a la legació consular espanyola més pròxima al lloc de la residència de la víctima.

6. Els òrgans avaluadors esmentats en l'apartat anterior, a la vista de la informació facilitada, poden requerir, quan sigui necessari, el reconeixement personal de la víctima i la pràctica de proves complementàries, a fi de determinar l'abast de les lesions i el grau d'incapacitat corresponent.

7. D'acord amb el que estableix l'article 83.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, es pot interrompre el termini dels tràmits successius del procediment des que se sol·licitin els informes als equips i els tribunals de valoració mèdica, quan, a judici de l'òrgan instructor, siguin determinants per a la resolució de l'expedient.

Article 21. *Incompatibilitat.*

El reconeixement d'una indemnització per incapacitat permanent, en aplicació del barem legal, és incompatible amb la percepció de rescabaments per lesions permanents no invalidants quan aquestes siguin conseqüència del mateix fet lesiu causant de la incapacitat.

CAPÍTOL III

Indemnització per lesions permanents no invalidants

Article 22. *Titulars.*

Si no s'ha dictat sentència ferma, són titulars del dret a la indemnització per lesions permanents no invalidants les víctimes que tinguin seqüeles irreversibles, no generadores d'una incapacitat de les que preveu l'article 19 d'aquest Reglament, que siguin conseqüència d'un acte de terrorisme o d'un fet comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 32/1999.

Article 23. *Càlcul de l'import de la indemnització.*

1. La quantitat de la indemnització és la que correspongui d'acord amb el sistema de valoració que estableix l'annex de la Llei de responsabilitat civil i assegurances

en la circulació de vehicles de motor, en la redacció que en fa la disposició addicional vuitena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades. Per a això, el càlcul del rescabament està en funció de la qualificació de les lesions, que s'ha de fer d'acord amb la puntuació de la taula VI de l'annex de la Llei esmentada, i de l'aplicació dels mòduls quantitativs i correctors de les taules III i IV del mateix annex. Aquests mòduls s'han de prendre de l'actualització del barem efectuada per l'última resolució de la Direcció General d'Assegurances que estigui publicada el dia de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

2. El càlcul de la indemnització bàsica s'inicia puntant la lesió específica, dins dels límits màxim i mínim permesos, i multiplicant després la puntuació obtinguda pel valor del punt que correspongui a l'edat de la víctima en el moment de la lesió i al rang de punts de la lesió.

3. En cas de concurrència de lesions, s'atorga una puntuació conjunta que és resultat, primer, de multiplicar els punts de la lesió menor per la diferència entre 100 i la puntuació de la lesió més gran; segon, de dividir el producte anterior per 100, i finalment, de sumar al coeficient obtingut així la puntuació de la lesió més gran, cosa que s'expressa en la fórmula $[(100-M) \times m : 100 + M]$. Aquest total s'ha de multiplicar pel valor del punt que correspongui segons l'edat i el nivell de punts assolit.

4. L'import total de la indemnització no pot excedir en cap cas la quantitat que assenyalen per a la incapacitat permanent parcial l'article 19 d'aquest Reglament.

Article 24. *Formalització de sol·licituds.*

1. Quan el sol·licitant tingui reconeguda al seu favor una resolució administrativa prèvia en què hagi estat indemnitzat per lesions no invalidants, com a víctima del terrorisme, ha de presentar la sol·licitud d'acord amb el que estableix l'article 5.2 d'aquest Reglament i una còpia de la resolució concedent o, si no n'hi ha, la indicació del lloc i la data de l'atemptat i la data aproximada de la resolució. A més a més, hi ha d'adjuntar la documentació següent:

a) Una còpia de la declaració sobre l'impost de la renda de les persones físiques el període voluntari de presentació del qual hagi finalitzat l'any immediatament anterior, o un certificat negatiu expedit per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

b) En cas que estigui en poder de l'interessat, es pot presentar l'informe del metge forense de l'òrgan jurisdiccional que hagi conegut dels fets que han donat lloc a les lesions, sempre que aquestes lesions estiguin qualificades i puntuades d'acord amb la taula VI de l'annex de la Llei de responsabilitat civil i assegurança en la circulació dels vehicles de motor.

c) En cas que no es pugui aportar aquest informe, s'hi han d'adjuntar la documentació i els informes mèdics disponibles sobre les seqüeles que siguin conseqüència de l'acte terrorista.

d) En cas que l'interessat disposi del dictamen previ emès per l'equip de valoració d'incapacitats de la respectiva Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social, en què es determinin les lesions patides, ha d'adjuntar-lo a la sol·licitud.

2. En el cas que preveu el paràgraf c) anterior, l'òrgan instructor ha de sol·licitar, per mitjà de la respectiva Direcció Provincial de l'Institut Nacional de la Seguretat Social corresponent a la residència de l'interessat, el dictamen de l'equip de valoració d'incapacitats per a la qualificació i la puntuació de les lesions. En les províncies on no estigui constituït aquest equip, l'informe mèdic previ ha de ser evacuat per les unitats de valoració mèdi-

ca d'incapacitats o per l'òrgan equivalent del servei públic de salut de la comunitat autònoma respectiva.

Quan es tracti de membres de les Forces Armades, de la guàrdia civil o de funcionaris del cos nacional de policia, els dictàmens han de ser efectuats pels tribunals mèdics respectius.

En qualsevol cas, les lesions han de ser qualificades i puntuades d'acord amb la taula VI de l'annex a la Llei de responsabilitat civil i assegurança en la circulació dels vehicles de motor.

Quan es tracti de víctimes, no residents a Espanya, de delictes comesos en territori nacional, la qualificació de les lesions invalidants, l'ha de fer l'òrgan, entre els que assenyalen els paràgrafs anteriors, a qui correspongui en funció del lloc de la comissió del delicte.

Els òrgans avaluadors esmentats en els paràgrafs anteriors, a la vista de la informació facilitada, poden requerir, quan sigui necessari, les proves complementàries i el reconeixement personal de la víctima a fi de qualificar les lesions atribuïbles a l'atemptat.

3. D'acord amb el que estableix l'article 83.3 de la Llei 30/1992, es pot interrompre el termini dels tràmits successius del procediment, des de la data en què se sol·licitin els informes i els dictàmens mèdics a què es refereix l'apartat anterior, quan a judici de l'òrgan instructor siguin determinants per a la resolució de l'expedient.

4. En cas que, per l'índole de les lesions, la documentació mèdica que consti en l'expedient les descriu amb la precisió suficient per establir les correspondències amb les denominacions dels epígrafs de puntuació tancada del barem, com la pèrdua d'un nombre de dents, la limitació de mobilitat d'una extremitat mesurada en graus o altres de similars, l'òrgan instructor pot prescindir de sol·licitar el dictamen d'avaluació i ha de procedir directament a quantificar-les sobre els informes mèdics disponibles.

5. Quan el peticionari no tingui reconeguda una indemnització prèvia de lesió, com a víctima de terrorisme, ha de formular la sol·licitud d'acord amb el que estableix l'article 5.2 d'aquest Reglament, i hi ha d'adjuntar els documents següents:

a) Descripció de les circumstàncies en què s'ha comès el fet lesiu que presenti les característiques d'un acte terrorista o un fet comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 32/1999.

b) Acreditació que els fets han estat denunciats davant l'autoritat competent, que s'ha seguit d'ofici un procés penal sobre aquests fets, o qualsevol documentació pública o privada adreçada a facilitar la verificació dels fets i les circumstàncies al·legades.

c) Informació i dictàmens mèdics disponibles sobre les lesions no invalidants patides com a conseqüència dels fets terroristes descrits.

d) Còpia de la declaració sobre l'impost de la renda de les persones físiques el període voluntari de presentació del qual hagi finalitzat l'any immediatament anterior o qualificació negativa expedida per l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

6. En la fase d'instrucció del procediment s'han de sol·licitar, a fi d'aclarir els fets que hagin originat les lesions i de contribuir a l'aclariment del nexa causal, els informes que es considerin necessaris dels serveis policials, les autoritats governatives o del metge forense de l'òrgan jurisdiccional que hagi conegut dels fets.

7. Per quantificar les lesions derivades del fet terrorista, es requereix el dictamen mèdic de qualificació i puntuació d'aquestes lesions, en els termes de l'apartat segon d'aquest article.

CAPÍTOL IV

Indemnitzacions per segrest

Article 25. *Titulars i quantia.*

1. La persona que hagi estat objecte de segrest, com a conseqüència d'accions compreses en l'àmbit d'aquest Reglament, en què s'hagi exigint alguna condició per alliberar-la, ha de ser indemnitzada amb la quantitat de 2.000.000 de pessetes per l'acte del segrest i de 30.000 pessetes per cada dia de durada del segrest, fins al límit màxim de 6.000.000 de pessetes.

No donen lloc a indemnització les detencions il·legals comeses pels membres d'organitzacions terroristes o de bandes armades.

2. Si el segrest ha estat un fet notori, n'hi prou que la víctima presenti la seva sol·licitud d'acord amb l'article 5.2, i s'han d'efectuar d'ofici totes les actuacions conduents al reconeixement de la indemnització.

3. Si el segrest no ha tingut notorietat pública, cal presentar, amb la sol·licitud, una descripció del fet causant, acompanyada d'elements acreditatius de les circumstàncies en què s'hagi produït la detenció i l'alliberament posterior. L'òrgan instructor ha de dur a terme les actuacions conduents a la verificació dels fets i a establir-ne la relació causal amb una activitat terrorista o un fet comprès en l'àmbit d'aquest Reglament.

4. Les indemnitzacions per segrest són compatibles amb les de defunció, incapacitat permanent o lesions permanents no invalidants que derivin del segrest.

CAPÍTOL V

Ajudes específiques

Article 26. *Titulars i quantia.*

1. Es concedeixen ajudes específiques a les víctimes del terrorisme per finançar tractaments mèdics, pròtesis i intervencions quirúrgiques quan, acreditada la seva necessitat actual, no estiguin cobertes per un sistema públic o privat d'assegurança o pel règim estatal o autonòmic d'ajudes a les víctimes del terrorisme.

2. Per ser beneficiari de l'ajuda, cal justificar-ne la necessitat, mitjançant un informe mèdic acreditatiu i un certificat de l'entitat asseguradora de la víctima en què consti que l'ajuda no entra dins de la cobertura de les seves prestacions. A més a més, cal adjuntar-hi un presupost formal del cost del tractament, la pròtesi o la intervenció quirúrgica sol·licitada. Una vegada acordada la concessió de l'ajuda, el pagament s'ha de fer contra la presentació de les factures que justifiquin degudament la despesa efectuada.

ANNEX

Models de sol·licitud

Indemnització fixada per sentència.

Indemnització per defunció no fixada per sentència.

Indemnització per incapacitat permanent no fixada per sentència.

Indemnització per lesió permanent no invalidant, no fixada per sentència.

Indemnització per segrest no fixada per sentència.

Sol·licitud d'ajuda específica.

Instruccions per emplenar els formularis:

1. Cada sol·licitant ha de formalitzar la seva petició en un imprès, utilitzant el model que correspongui al tipus d'indemnització sol·licitada.

2. Quan hi hagi diversos sol·licitants que derivin el seu dret d'una mateixa víctima o d'un beneficiari difunt, han de presentar les seves peticions individuals simultàniament, a fi de facilitar la tramitació d'un expedient únic. Els documents comuns que siguin adjuntats per un dels sol·licitants tenen validesa per als altres peticionaris. No cal adjuntar-hi duplicats i n'hi ha prou de fer referència a la sol·licitud en què estan incorporats.

3. No cal aportar documents que estiguin en els arxius de la Subdirecció General d'Atenció al Ciutadà i Assistència a les Víctimes del Terrorisme o de l'òrgan del Ministeri de l'Interior que indiqui el sol·licitant.

4. Es poden adjuntar a la sol·licitud totes les dades, les alegacions o els documents que es considerin oportuns. A aquests efectes, la sol·licitud es pot ampliar amb els fulls complementaris que siguin necessaris.

MINISTERI DE JUSTÍCIA

24356 REIAL DECRET 1828/1999, de 3 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament del Registre de condicions generals de la contractació. («BOE» 306, de 23-12-1999.)

La Llei 7/1998, de 13 d'abril, ha creat, en l'article 11, el Registre de condicions generals de la contractació, l'organització del qual, segons l'apartat primer de l'article esmentat, «s'ha d'ajustar a les normes que es dictin per reglament».

L'article 11 de la Llei recull els aspectes principals d'aquest Registre, relatius al contingut, la publicitat i la funció del registrador, el qual, segons l'apartat 9, «ha d'estendre en tot cas l'assentament sol·licitat, amb la qualificació prèvia de la concurrència dels requisits establerts».

Tal com assenyala el Consell d'Estat, el Registre de condicions generals de la contractació «és un registre de clàusules contractuals i de sentències, la finalitat primordial del qual, segons la Llei 7/1998, que s'ha d'interpretar d'acord amb la Constitució i la Directiva 93/13/CEE, és protegir el consumidor davant les clàusules abusives i evitar que aquestes clàusules s'inclouguin en els contractes subscrits amb els consumidors, sobretot per fer efectiu l'exercici d'accions contra les condicions generals que no s'ajusten a la llei». El Registre ha de ser abans de tot un mitjà adequat i eficaç per evitar l'ús de les clàusules abusives en els contractes subscrits entre professionals i consumidors, i la consegüent protecció d'aquests consumidors, tenint en compte que la declaració com a abusives de les clàusules correspon exclusivament als jutges i als tribunals.

L'exposició de motius de la Llei explica la naturalesa i finalitat d'aquest Registre quan afirma: «El caràcter eminentment jurídic d'aquest Registre deriva dels efectes "erga omnes" que la inscripció atribueix a la declaració judicial de nul·litat, els efectes prejudicials que produeixen els assentaments relatius a sentències fermes en altres procediments referents a clàusules idèntiques, així com del còmput del termini de prescripció de les accions col·lectives, a més del dictamen de conciliació que n'ha d'emetre el titular. En definitiva, el Registre de condicions generals possibilita l'exercici de les accions col·lectives, coordina l'activitat judicial i permet que aquesta sigui uniforme i que no es produeixi una multiplicat de processos descoordinats sobre la mateixa matèria i sense possibilitat d'acumulació».

L'efecte «erga omnes» i prejudicial de la sentència, el determina l'article 20 de la Llei. En particular, l'apartat

primer estableix que «la sentència estimatòria obtinguda en un procés incoat mitjançant l'exercici de l'acció de cessació imposa al demandat l'obligació d'eliminar de les seves condicions generals les clàusules que declari contràries al que preveuen aquesta Llei o altres lleis imperatives, i la d'abstenir-se d'utilitzar-les d'ara endavant; d'altra banda, aclareix l'eficàcia del contracte». A més, segons l'apartat quart, «la sentència dictada en un recurs de cassació d'acord amb l'article 18.3 d'aquesta Llei, una vegada constitueix doctrina legal, vincula tots els jutges ulteriors en els eventuais processos ulteriors en què s'insti la nul·litat de clàusules idèntiques a les que hagin estat objecte de la sentència esmentada, sempre que es tracti del mateix predisponent». D'altra banda, l'article 10.6, apartat primer, de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i els usuaris, en la redacció que en fa la disposició addicional primera de la Llei, imposa als notaris i als registradors de la propietat i mercantils que «no han d'autoritzar ni inscriure els contractes o els negocis jurídics en què es vulguin incloure clàusules que hagin estat declarades nul·les per abusives en una sentència inscrita en el Registre de condicions generals».

Per a la Llei és fonamental que la sentència sigui objecte de publicitat registral, de manera que l'article 22 ordena que, sempre que hagi prosperat una acció col·lectiva o una acció individual de nul·litat o de no incorporació relativa a condicions generals, el jutge ha de dictar manament al titular del Registre de condicions generals de la contractació per a la inscripció de la sentència en el Registre.

La Llei de condicions generals de la contractació ha articulat un sistema voluntari de dipòsit previ dels models contractuals en què s'utilitzin condicions generals i d'inscripció obligatòria de les sentències relatives a aquestes condicions, com a via perquè, per mitjà de la publicitat d'aquests models, les associacions de consumidors i usuaris i altres persones legitimades legalment puguin conèixer les accions col·lectives i exercir-les. Amb això s'evita que s'hagi d'actuar necessàriament de manera individual per combatre judicialment —una per una— les clàusules no incorporades o nul·les (entre altres les abusives) que contingui cada contracte. Així, el Registre de condicions generals de la contractació possibilita l'exercici de les accions col·lectives.

Els professionals (empresaris i professionals pròpiament dits) no infractors han de procurar obtenir la inscripció de les condicions generals que utilitzin, atès l'efecte de transparència de la seva activitat que això els dona en el tràfic jurídic, i han d'instar la publicitat de la validesa de les clàusules que declari els jutges i els tribunals. Però el dipòsit —com a regla general— només és obligatori en els sectors específics que determini el Govern per un altre reial decret. Amb això s'aconsegueix l'equilibri entre l'interès públic i l'interès privat, pel qual s'entén tant el dels consumidors com el dels empresaris. En qualsevol cas, tant la Llei com els instruments jurídics que n'asseguren l'eficàcia (entre altres el Registre), i també la reacció jurídica davant la seva transgressió (efecte de cosa jutjada, «erga omnes» i «ultra partes»; sancions administratives; etc.) no afecten, com és lògic, els professionals que no utilitzin clàusules abusives; per tant, la Llei té una gran utilitat pràctica de caràcter dissuasori.

El desplegament reglamentari del Registre de condicions generals que ara es porta a terme es basa en el caràcter voluntari del dipòsit, en la llibertat formal que envolta els models de contractes que han de ser dipositats, en la utilització de la infraestructura ja existent que dispensen els actuals registres de venda a terminis de béns mobles que s'han d'integrar en el Registre de béns mobles.